

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Titvlvs XLIII. De Presbytero Non Baptizato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

In Capitulo decimo quarto denique statuitur in illos Sacerdotes pœna, qui in pane fermentato, si Sacerdos sit Latinus, in

calice ligneo, sine lumine, & aqua non admixta vino &c. præsumptuosè celebrat &c.

TITULUS XLII.

DE BAPTISMO ET EIUS EFFECTU.

IN Capitulo primo dicitur non sufficere ad valorem Baptismi, ter immersum fuisse baptizandum, formam tamen legitimam non fuisse pronuntiatam.

In Capitulo quarto dicitur, quod nemo possit seipsum baptizare, etiam in calice necessitatis.

In Capitulo secundo agitur de Baptismo sub conditione administrando, si probabile dubium sit de collato olim validè Baptismo.

In Capitulo quinto asserit Innocentius III. parvulos illos non esse baptizatos, quos ob defectum aquæ in capite & pedibus inter scapulas, salivæ asperzione, linteis simplices aliqui.

In Capitulo tertio agitur de effectu Baptismi; etiam in eo casu, quo quis violenter ad Baptismum trahitur; aut in eo casu, quo quis nullo modo consentit, sive deinde in somno, sive amentia Baptismum suscipiat.

In sexto denique Capitulo prohibet Innocentius III. in Concilio Lateranensi sub pœna excommunicationis & suspensionis, ne Græci reputent altaria inquinata, in quibus latini Sacerdotes celebrant, & nisi laventur, ad sacrificandum violata; & ne baptizatos à Latinis, rebaptizare præsumant.

TITULUS XLIII.

DE PRESBYTERO NON BAPTIZATO.

IN primo Capitulo asseritur, Presbyterum, qui post sui ordinationem se baptizatum non esse, deprehendit, baptizandum, & iterum ordinandum esse, vel si ordinari nolit, ut Laicum manere, & matrimonium validè contrahere posse; tum quod Baptismus prima sit Sacramentorum janua, tum quod nullo impedimento dirimente matrimonium, in tali casu nulliter factæ ordinationis, teneatur; ob votum tamen simplex castitatis,

quod fecisse censetur, suscipiendo Presbyteratum, licitè non contrahet.

In secundo Capitulo dicitur, quod etiam, qui non est baptizatus (Baptismo Fluminis scilicet) salvari possit, si in fide sanctæ Matris Ecclesiæ, & Confessione Nominis Christi in Charitate decesserit, ob Baptismum Fluminis, qui ad salutem in tali casu illis sufficit.

In tertio Capitulo denique habetur, quod non baptizatus (Baptismo Fluminis) ritè baptizari debeat, & post longiorum disputationem, utrum ad Ordines, quos

De Custodia Evcharistiæ, Chrismatis, & alior. Sacr. 525

ante susceptum Baptismum (Fluminis) bona quidem fide suscepit, iterum ordinari debeat, concludit Pontifex iuxta *cap. 1. h. r.* ex Concilio apud Compendium celebrato, ad omnes Ordines iterum ordinandum; tum quòd hoc tutius sit, iuxta eam propè

omnium sententiam, qui Baptismum Sacramentorum januam asserunt, præsertim Characteristicorum; tum quòd non censetur ita ratum, quod nescitur, aut ambigitur esse factum, ut Pontifex ait.

TITVLVS XLIV.

DE CUSTODIA EVCHARISTIÆ, CHRISMATIS, ET ALIORUM SACRAMENTORUM.

Dubius Capitulis totus hic titulus absolvitur, in quorum primo, quod de sumptum est ex Concilio Generali Lateranensi, statuit Innocentius III. sub fidei custodia, clavibus adhibitis, in curatis Ecclesijs (Parochialibus scilicet) Chrisma, & SS. Evcharistiã aservanda (idem iudicium est de oleo simplici pro extrema Unctione benedicto) sub pœna suspensionis ab officio per tres menses, illius, cui custodia talis incumbit, si ea incautè reliquerit; ac etiam sub pœna graviore, si ob ejus incuriam gravius aliquid (furtum v. g. talium rerum, aut alia irreverentia gravis) contigerit.

In secundo Capitulo graviter invehitur hic ipse in Concilio Generali Innocentius Pontifex, in eos Clericos, qui usque adeò decorem suæ Ecclesiæ, & vasorum ac paramentorum ad usum Ecclesiasticum destinatorum negligunt, ut horrore potius esse possint intuentibus, quàm ædificationi; præcipiens, ut omnia munda, & nitida conserventur; nimis enim videtur absurdum, ut ait hic Pontifex, in sacris sordes negligere, quæ dedecere etiam in profanis; & firmiter etiam prohibet, ne suppellectilia (domus suæ aut alterius) profana, extra casum urgentis necessitatis, hostilis scilicet incurtus, incendij &c. ad Ecclesias admittant, ex quibus domus Laicæ potius, quàm domus DEI appareant.

TITVLVS XLV.

DE RELIQUIIS ET VENERATIONE SANCTORUM.

VT tollantur multi abusus, ex superstitione vulgi nonnunquam devotione provenientes, statuit Alexander III. Pontifex in *cap. 1. hoc tit.* non licere ullum pro Sancto

venerari (aut cultum ei publicum, ut Sancto deferre) absque auctoritate Romanæ Ecclesiæ (per solemnem Canonizationem in numerum Sanctorum eum referentis) ut multa scilicet scandala evitentur. Ad quæ vitanda in secundo etiam *Cap. hujus Tit.* statuit,

Uuu 3

statuit,